

SANATHANA SARATHI – TRAVANJ 2021. GODINE

GLAS UTJELOVLJENJA BOGA - *ĀVATARA VANI*

SLAVA ŽENSKOGA RODA*

ŽENE SU UTJELOVLJENJA LJUBAVI I PREDANOSTI

Cijeli svijet je u znaku ženskoga roda. Svoju državu nazivamo majkom domovinom, a planet Zemlju majkom Zemljom – *bhūmātā*. Sva su tijela rođena iz majke Zemlje. Majka je važna za sve, a majčinski osjećaji su iznad svega i osiguravaju dobrobit obitelji, društvu i zemlji.

Majčina je ljubav najsvetija

Jednom je mudrac Viśvāmitra za izvođenje svog vedskog žrtvenog obreda – *yajña*, zamolio za pomoć kralja Daśarathu. Rekao je Daśarathi da zlodusi stvaraju poteškoće u izvođenju obreda i zamolio ga da pošalje svoje sinove Rāmu i Lakšmanu da osiguraju izvođenje *yajñe*. Dodao je kako on ima moć ubiti te zloduhe, ali ju ne može upotrijebiti jer je tijekom izvođenja svetog obreda zabranjeno nasilje. Daśaratha je osjetio tugu zato što su Rāma i Lakšmana tada bili u nježnoj dobi i nisu imali iskustva u vođenju rata. No, Viśvāmitra je na to rekao Daśarathi da su Rāma i Lakšmana uzvišena božanska bića te da su molitve najprije upućivali Božici Majci, a nakon toga svojem ocu. Time je Viśvāmitra uvjerio Daśarathu pa su Rāma i Lakšmana pošli s njim. Prije nego što su otišli s mudracem, iskazali su štovanje najprije svojoj majci, zatim ocu i nakon toga mudracu. Zašto tim redom? To je zato što je majka ta koja daje život i njeguje dijete svom svojom nježnošću. Ona ostaje budna dan i noć kada se dijete razboli. Ona čak neće ni jesti kada njezino dijete ima povišenu temperaturu. Takvu svetu

ljubav može imati samo majka. Majka vodi brigu o djetetu s puno nježnosti i pruža mu snažnu ljubav.

Pogrešno je smatrati da su žene sposobne samo za niže vrste poslova. U današnje vrijeme i muškarci i žene odlaze na posao da bi zaradili novac. Zbog toga oni, za obavljanje kućanskih poslova, zapošljavaju kuhara, vozača i drugo osoblje. Ali plaće njihova osoblja često premašuju iznos plaće koji dobiva zaposlena žena. Ako žena prima plaću od dvije tisuće rupija, plaće za osoblje će iznositi tri tisuće rupija. To je isto kao da je količina ukiseljenog povrća koju pojedete uz obrok, veća od samoga obroka. Na taj način troškovi postaju veći od prihoda. S druge strane, ako domaćica ostane kod kuće, ona će se moći brinuti za domaćinstvo i obavljati kućanske poslove. A osim toga, ako se domaćica zaposli i ode na posao, cijela je obitelj uznemirena. Poslušajte ovo jako pažljivo: domaćica kuha hranu za obitelj s osjećajem ljubavi i čistoće.

Hrana utječe na čovjekov misaoni proces

Bhagavadgīta navodi tri vrste čistoće hrane: čistoća onoga tko kuha hranu, čistoća tijekom postupka kuhanja i čistoća namirnica. Onaj tko kuha hranu, ne samo da bi trebao održavati vanjsku čistoću, već bi trebao imati i čistoću srca. Isto tako, posuda u kojoj se hrana kuha, trebala bi biti čista. Namirnice koje se koriste tijekom kuhanja, isto bi tako trebale biti čiste i nezagađene. Povrće i ostali sastojci koji se koriste za kuhanje, trebali bi biti u dobrom stanju. Drevni je običaj u Indiji - *Bhārat* da se hrana ponudi Bogu izgovaranjem molitve:

Brahman je prinos, *brahman* je ljevanica
koju u vatri *brahmana* žrtvuje *brahman*
Brahmana uistinu mora dosegnuti onaj
koji je usredotočen na *brahmana* u svom djelovanju

brahmārpanam brahma havir
brahmāgnau brahmanā hutam
brahmaiva tena gantavyam
brahma karma samādhinā

Kada pojedinac izgovara tu molitvu, hrana postaje čista kao posvećena hrana – *prasāda*. Tada su otklonjene sve manjkavosti u hrani. Ne možemo znati koja je vrsta namirnica korištena tijekom pripremanja hrane. Ne možemo znati ni kakve su bile misli kuhara koji je pripremao hranu. Ali čistoća hrane je, na ovaj način, putem molitve, osigurana. Danas se muž i žena svađaju za stolom. Jedno od njih kaže *da*, drugo kaže *ne*. Koji je razlog tome? Jedan od razloga za tu vrstu uznemirenosti je nečistoća kuhara koji je više zaokupljen plaćom nego dobrobiti obitelji.

Međutim, domaćica će kuhati s čistim osjećajima i imajući uvijek na umu dobrobit obitelji. Čak i u kraljevskim obiteljima, kraljica je sama posluživala hranu članovima kraljevske obitelji. Ako je bilo nekih dodatnih poslova, moglo se uposliti sluge. Ali kuhanje i kućanske poslove treba obavljati domaćica da bi se osigurala sigurnost i zaštita obitelji. Ako je obitelj zaštićena i sretna i društvo će biti zaštićeno i sretno. Ako je društvo zaštićeno i sretno, cijela će zemlja biti zaštićena i sretna. Tako da bi zaštićenost i sreća trebali krenuti od pojedinca. Evo jedne priče koja će oslikati kako nečista hrana utječe na čovjekov misaoni tijek.

Bio jednom neki poslovni čovjek u Haridwaru koji je ostao bez svoje žene u dobi od 60 godina. Kako nije bilo nikoga tko bi vodio brigu o njegovoj obitelji, bio je jako tužan. Imao je jednog postarijeg službenika koji je radio u njegovoj tvrtki. Taj je službenik imao 16-godišnju kćer koja je ostala bez majke. Poslovni ga je čovjek zamolio neka mu dâ svoju kćer za ženu. Službenik je bio pohlepan i želio je novac pa je pristao i obavio obred vjenčanja svoje 16-godišnje kćeri sa 60-godišnjim poslovnim čovjekom. Djevojka je bila jako tužna i cijele je noći plakala. Ostala je bez majke, a sada su je i udali za staroga čovjeka. Muž uvijek ide za novcem, a žena će uvijek slijediti ispravnost – *dharma*. Djevojka je shvatila da se sve to dogodilo zato što ona nema majku. Poslovni se čovjek s posla u uredu obično vraćao kasno u noć. Jednoga dana, djevojka je odlučila skončati svoj život zbog osamljenosti i tuge. Kada se poslovni čovjek toga dana nije vratio kući do 22.00 sata, ona je pomislila kako je to pravo vrijeme da počini samoubojstvo i završi sa životom umjesto da živi u patnji. Skočila je u rijeku Gaṅgu i tako skončala život. Desetog dana nakon smrti svoje supruge, poslovni je čovjek poslužio hranu i

slatkiše stanarima ašrama u Rishikeshu. U hramu je bio mladi isposnik koji je svakoga dana meditirao. On je obično dobro meditirao, ali tē je večeri osjećao uznemirenost dok je sjedio u položaju za meditaciju jer je ugledao mladu djevojku koja je plakala. Isposnik je navečer ponovo sjeo u položaj za meditaciju, ali je opet ugledao istu djevojku. Nije mogao zaspati cijele noći. Pokušavao je dokučiti kakav je propust učinio da nije mogao meditirati. Nekako je prebrodio noć.

Sljedećeg se dana uputio svojem duhovnom učitelju – *guru* i ispričao mu kako je bio ometan u meditaciji. Učitelj mu je rekao: „Vjerojatno imaš loše misli. To je razlog zašto prolaziš takva iskustva.” Isposnik je rekao svom duhovnom učitelju kako on nema nikakvih loših misli. Duhovni je učitelj meditirao neko vrijeme, a onda ga upitao: „Što si jučer pojeo?” Isposnik je rekao duhovnom učitelju da je uzeo hranu koja je bila poslužena u ašramu i da ju je ponudio poslovni čovjek. Kada se duhovni učitelj raspitao, saznao je da je hrana bila ponuđena kao dio obreda za preminule i da je bila poslužena povodom smrti mlade žene poslovnog čovjeka koja je počinila samoubojstvo jer nije mogla podnijeti patnje koje je prolazila zato što je bila udana za staroga čovjeka. Dakle, mladi isposnik koji je boravio u ašramu, bio je uznemiren u meditaciji jer je jeo hranu koju je poslužio poslovni čovjek. Zato, ne bismo trebali jesti svaku hranu koja nam je ponuđena. Od tada je mladi isposnik prestao uzimati hranu koju su nudili drugi i postao je zadovoljan hranom koja je bila pripremljena i poslužena u ašramu.

Razvijte predanost prema Bogu

Zato, potrebno je jesti čistu i posvećenu hranu nakon što smo ju prethodno ponudili Bogu. Gdje je Bog? Bog je u vama. Kada izgovarate molitvu kojom hranu nudite Bogu, On vam odgovara iz vaše nutrine: „O, nerazboriti čovječe! Ja sam prisutan u tebi kao probavna vatra – *vaiśvānara*.” Bog je prisutan posvuda, u svakom trenutku. On je u vama, iznad vas, ispod vas i svuda oko vas. Vi ste Bog; vaše je srce Božji oltar. Ljubav je Njegov oblik. Blaženstvo je Njegova hrana. Vi govorite o energiji. Mnogi ljudi pitaju Svamija: „Svami! Odakle Ti dobivaš energiju? Ti jedeš tako malo.” Ja im kažem: „Ja ne dobivam energiju. Ja jesam energija. Energija je oblik božanskosti.”

Nemojte žene smatrati manje vrijednim. Kuća bez žene je 'kao šuma' (*forest*). Kada je žena u kući, kuća je 'za odmor' (*for rest*). (Igra riječi u engleskom jeziku, nap.prev.) Iskazujte dužno poštovanje ženama i vodite brigu o njihovim potrebama i udobnosti. Ako žena prolijeva suze, bogatstvo i napredak neće ostati u tome domu. Zato, nemojte uzrokovati patnju ni jednoj ženi. Žena je utjelovljenje ljubavi i predanosti. Na razini istinskog Sebstva – *ātman* ne postoji razlika između muškarca i žene jer je isto istinsko Sebstvo – *ātman* prisutno u njima. Oboje je stvorio Bog, oboje su Božja kreacija.

Bog je vaš stari prijatelj, dakle ne samo prijatelj, nego stari prijatelj. Svjetovni prijatelji imaju određene sebične motive. Oni će biti blizu vas tako dugo dok imate novca. Takvi se prijatelji mijenjaju iz časa u čas. Oni su vam danas prijatelji, a već sutra će vam reći 'zbogom'. Ali Bog je uvijek uz vas. On je u vama, iznad vas, ispod vas i svuda oko vas. Zato, volite Boga. Razvijte predanost prema Bogu. To je svrha ljudskoga života.

(Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „*Hey Siva Sankara Namaami Sankara...*”)

-Bhagavānov govor održan u Sai Sruthi, Kodaikanal, 19. travnja 1996. godine

Priče o Kṛṣṇi - bhāgavata vāhinī

3. poglavlje

DIJETE PARIKŠIT I PREDSKAZIVANJE

„Teško meni! Zar će on na kraju doživjeti tako tragičnu sudbinu? Zar će to biti nagrada za svu njegovu dobrotu? Mogu li se posljedice dugogodišnjeg uzornog življenja iznenada preokrenuti i tako zlosretno završiti? Navodi se da duh onih koji umru udavljeni, koji stradaju padom s drveta ili koji umru od zmijskog ujeda, besciljno luta. Takve se smrti smatraju 'nepovoljnima'. Oni koji tako umru, postaju duhovi i moraju patiti, govori se. Zašto ovo dijete mora imati takav kraj? Kakve li strahote! Kakve li nepravde u svemu ovome!“, jadikovao Yudhiṣṭhira grizući usne da svlada bol.

Svećenici su se požurili da ga utješe. „Kralju“, uskliknuli su, „nema razloga da toliko patiš. Tako velik čovjek neće nikad doživjeti ovakvu tragediju. Istražujući položaj planeta, u horoskopu ovog djeteta bilježimo dvije sretne konjunkcije koje označavaju disciplinu, čvrstinu dijamanta - *vairayoga* i posvećenost Bogu - *bhaktiyoga*. Obje su ispunjene snagom i vrlo su povoljne. Zato, čim sazna za prokletstvo, ostavit će svoje kraljevstvo, svoju ženu i djecu i povući će se na obale svete rijeke Bhagirati predajući se Gospodu. Veliki mudrac Śuka, sin Vyāsin, stići će tamo i uvesti ga u znanje o ātmanu - *ātmajnāna* pripovijedanjem o slavi Gospoda Kṛṣṇe i pjevanjem njemu u čast. On će tako provesti svoje zadnje dane na rijeci Gaṅgi obožavajući Gospoda do svoga posljednjeg daha. Kako takvog čovjeka može zadesiti bilo kakva tragedija ili nesreća? On se neće ponovo roditi jer će svojom predanošću Bogu postići jedinstvo s uzvišenim Gospodom - *puruṣottama*.“ Čuvši ove riječi, Yudhiṣṭhira se smirio i zadovoljno rekao: „Ako je tako, to nije prokletstvo već rijedak blagoslov.“

Nato su svi ustali. Svećenicima je ukazana čast onako kako je dolikovalo njihovoj učenosti i položaju. Darovani su im dragulji i svilena odjeća, a zatim ih je kralj poslao kući. Yudhištira i njegova braća otišli su u svoje palače, ali su proveli mnogo vremena u razgovoru o događajima toga dana i o sretno nadvladanom strahovanju. Bili su radosni što je proricanje ipak dobro završilo.

Dijete je raslo poput Mjeseca u njegovoj svijetloj polovici. Budući da je rođen kao nasljednik velikoga kraljevstva nakon niza strašnih opasnosti, svi su ga voljeli i štitali kao zjenicu oka, kao vlastiti život. Draupadī je bila slomljena gubitkom svoje djece - *upapāṇḍava*, Subhadrā je neutješno patila zbog Abhimanyuove smrti, a braća Pāṇḍave su strahovala da će strašna Aśvatthamanova strijela uperena protiv djeteta već pokojnog Abhimanyua, dok se još nalazilo u utrobi Uttare, učiniti najgore i zauvijek uništiti dinastiju Pāṇḍava pa su zato svi oživjeli i bili su presretni vidjevši dijete. Provodili su dane bdijući nad malim, ljupkim djetetom kojega su donosili iz ženskih odaja uvijek kada bi ga poželjeli vidjeti i držati ga na rukama.

Dijete je napredovalo. Činilo se da promatra crte lica svakoga tko ga je mazio ili stao pred njega. Zurilo bi u njihova lica dugo i čeznutljivo. Svi su bili iznenađeni tim njegovim neobičnim ponašanjem. Svatko tko bi mu prišao, postao bi predmetom njegova istraživanja. Činilo se da je dijete odlučilo ući u trag nekome ili nečemu u svijetu u kome je rođeno.

Ponetko bi tužno rekao da ono traži svoga oca Abhimanyua. Drugi su govorili: „Ne, ne, dijete traži Gospoda Kṛṣṇu.“ Neki su mislili da se čini kako pokušava otkriti neku božansku svjetlost. Ostaje činjenica da je dijete istraživalo sve tražeći neki znak ili obilježje koje je već poznavalo, želeći prepoznati lik koji je imalo u sjećanju. *Parikṣa* je bila riječ koju su svi rabili za 'istraživanje' kojim je dijete bilo obuzeto i tako su, još prije službene ceremonije određivanja imena, svi zajedno, oni u palači i oni izvan nje, počeli dijete nazivati imenom Parikṣit – onaj koji se bavi istraživanjem.

Tako je ime Parikṣit ostalo! Od kralja - *rāja* do ratara - *ryot*, od učenog čovjeka do seljaka, od vladara do običnog čovjeka, svi su dijete nazivali imenom Parikṣit. Iz

dana u dan rasla je popularnost ovoga djeteta. Svatko ga je spominjao. Jednoga je posebnog dana Yudhiṣṭhira pozvao kraljevskog svećenika i ovlastio ga da utvrdi povoljan dan za ceremoniju davanja imena princu.

Svećenik je okupio grupu učenih ljudi i astrologa te su nakon savjetovanja o konjunkciji nebeskih tijela predložili najbolji dan za tu prigodu u čemu su se svi složili. Utvrdili su i sat kad će se održati obred. Pozivi da prisustvuju ceremoniji poslani su vladarima raznih zemalja, učenim ljudima, panditima i učenim građanima. Kralj je uputio svoje poslanike k mudracima i uglednicima koje je krasila duhovnost. Arjuna je otišao do Gospoda Kṛṣṇe i pun poštovanja zamolio Ga da ovom prilikom obdari dijete svojom milošću. Uspio Ga je nagovoriti da pođe s njim.

Kad je Gospod Kṛṣṇa stigao, mudraci, svećenici, kraljevi-vazali i građani bili su spremni da Ga dočekaju s iznimnim poštovanjem. Braća Pāṇḍave, svečano odjevena, čekala su ispred glavnog ulaza palače da Mu požele dobrodošlicu. Kad se pojavila Gospodova kočija, oglasili su se bubnjevi, trube su snažno odjekivale, a radosni uzvici orili su se iz svih grla. Yudhiṣṭhira se približio kočiji i zagrlio Gospoda čim je sišao. Držeći Ga za ruku, uveo Ga je u palaču gdje je posebno za Njega postavljeno povišeno prijestolje. Kad je Gospod sjeo, svi su zauzeli svoja mjesta u skladu sa svojim položajem i statusom.

Tada je Sahadeva otišao u unutrašnje odaje iz kojih je na zlatnom postolju donio dijete koje je blistalo poput Sunca i izgledalo još ljepše zbog raskošnog nakita. Svećenici su izgovarali svoje molitve prizivajući bogove da blagoslove dijete i udijeje mu zdravlje i sreću.

Sahadeva je spustio dijete na tlo u sredini dvorane. Dvorske dame i dvorjani prolazili su u dugim redovima pokraj princa noseći u rukama zlatne pladnjeve pune mirisa i cvijeća, svile i brokata. Iza posebno izrađene zavjese, kraljice Rukmiṇī, Draupadī, Subhadrā i Uttarā uživale su u ovom prekrasnom prizoru gledajući djetetovu razigranost. Zatim je Sahadeva uzeo dijete i posjeo ga na ležaj od cvijeća što je na posebno uzdignutom dijelu bio postavljen za ovaj obred. Ali dijete se podiglo na sve četiri i počelo hrabro puzati unatoč opomenama dadilja. Očito je

htjelo nekuda nastaviti put!

Sahadevino nastojanje da zaustavi njegovo putovanje, pokazalo se beskorisnim. Yudhištira koji je sve ovo sa zanimanjem promatrao, rekao je smiješeći se: „Sahadeva, ne stoj mu na putu! Ostavi ga! Pusti da vidimo što će učiniti!“ Sahadeva je spustio dijete dopustivši mu da ide kud hoće. Jedino je pazio da ne bi palo ili se ozlijedilo. Slijedio ga je u stopu, bdijući nad njim.

Dijete koje je dobilo slobodu kretanja, odmah je našlo najkraći put do mjesta na kojemu je sjedio Gospod Kṛṣṇa, kao da je on bio ta odavno poznata i dugo tražena osoba. Dijete je čvrsto uhvatilo Kṛṣṇina stopala moleći Ga svojim pogledom da ga posjedne na krilo i mazi. Gospod je vidio njegovu čežnju, glasno se nasmijao i, milostivo se sagnuvši, podigao dijete.

Sjedeći Mu u krilu, princ se zagledao u Gospodovo lice ne trepćući. Nije okretao glavu, nije micao rukama, niti je davao glasa od sebe. Samo je sjedio i promatrao. Svi su bili zadivljeni tim ponašanjem tako neobičnim za dijete. Čak je i Kṛṣṇa dijelio osjećaj koji je prožimao sve okupljene.

Okrenuvši se Yudhištiri, Kṛṣṇa je rekao: „Nisam vjerovao kad mi je rečeno da ovo dijete zagleda svakoga tko se nađe pred njim te istražuje njegove crte lica. Mislio sam da je to neko novo objašnjenje koje su svećenici dali uobičajenim dječjim nestašlucima i igrama. Ovo je doista čudno! Dječak je počeo istraživati čak i mene. Dobro, i ja sâm pomalo ispitujem njegovo ponašanje.“

Tada je Gospod pokušao odvratiti dječakovu pažnju od Sebe stavivši najprije pred njega mnoštvo igračaka, a zatim sakrivši se od njegova pogleda. Očekivao je da će ga dijete brzo zaboraviti. No, djetetovu pažnju nije privlačilo ništa drugo. Usmjerio je svoj pogled na Gospoda, neumoljivo tražeći samo njega i nikoga drugoga. Pokušavao se primaknuti mjestu gdje je mislio da se nalazi Kṛṣṇa. Kad je njegov pokušaj da skrene djetetovu pažnju sa Sebe propao, Kṛṣṇa je objasnio: „Ovo nije obično dijete. Uspio je proći na mom testu. Dakle, ime Parikṣit najprikladnije je ime za njega. On već živi s njim!“

Na to su panditi počeli recitirati stihove zazivajući Božje blagoslove za dijete. Svećenici su izgovarali odgovarajuće dijelove *Veda*, a zvuci truba parali su zrak. Žene su pjevale prikladne pjesme. Obiteljski je učitelj umočio nakit optočen s

devet dragulja u zlatnu posudu s medom i na djetetov jezik ispisao njegovo ime. Na zrnju riže prosutom po zlatnom pladnju, također je ispisano njegovo ime i riža je zatim posuta po djetetovoj glavi uz izgovaranje riječi za napredak i sreću. Obred davanja imena slavio se tako vrlo otmjeno. Prisutni muškarci i žene dobili su darove kako je priličilo njihovu rangu, a zatim su napustili dvoranu. Svi su s mnogo poštovanja razgovarali o čudesnom načinu na koje je dijete tražilo Gospodovo krilo. Mnogi su hvalili postojanu vjeru koju je dijete već tada pokazivalo.

Yudhiṣṭhira, zbunjen neuobičajenim ponašanjem djeteta, približio se Vyāsi, velikom mudracu, da bi od njega saznao razlog neobičnom traganju i doznao nešto o posljedicama takva ponašanja. Vyāsa je rekao: „Yudhiṣṭhira, dok je ovo dijete bilo u majčinoj utrobi, smrtonosna strijela koju je Aśvatthaman usmjerio na njega s namjerom da ga uništi, skoro je dohvatila svoj cilj. Tada ga je Gospod Kṛṣṇa zaštitio i spasio od sigurne smrti. Ovo je dijete stoga željelo doznati tko ga je to spasio. Počelo je zagledati svakoga ne bi li pronašlo onoga koji je imao onaj isti sjaj što ga je opazilo još u majčinoj utrobi. Danas je vidjelo taj božanski lik u svom Njegovu sjaju i zato je pošlo ravno prema Njemu, moleći da bude podignuto i posjednuto u krilo. To je objašnjenje čudnovatog ponašanja koje te zanimalo.“ Čuvši ove Vyāsine riječi, Yudhiṣṭhira je zaplakao od radosti i zahvalnosti. Razveselio se bezgraničnoj Gospodovoj milosti i uzvratilo Mu iskazivanjem dubokog štovanja.

KAKO MI JE SVAMI SPASIO ŽIVOT

dr. Kishan N. Gadhia

Ono što slijedi, kratka je priča o tome kako sam prvi put došao u izravni kontakt s Bhagavānom 1960. godine te o brojnim čudima i osobnim iskustvima koje sam imao tijekom posljednjih pedeset godina. Prvi put sam čuo za Bhagavāna krajem 1950-ih godina od rođaka, dr. D. J. Gadhie. Nakon vlastitih iskustava tijekom mnogih godina, on je bio uvjeren da Bhagavān nije nitko drugi nego ponovno utjelovljenje, Sai Babe iz Shirdija koji je živio u XIX. i početkom XX. stoljeća u sjevernom dijelu Indije. Sai Baba iz Shirdija rodio se kao Sri Sathya Sai Baba s prvenstvenom zadaćom da dovede ljude do osobne preobrazbe putem ljubavi i nesebičnog služenja.

Sve je to stvarno zvučalo jako dobro, ali moji roditelji i ostatak obitelji u to su vrijeme nastavljali upućivati molitve, kao što to Hindusi uobičajeno rade, Rāmi, Kṛṣṇi i Śivi. A nisam ni ja nisam tome pridavao pažnju sve dok nisam doživio izravno i osobno iskustvo Bhagavāna tako da sam potpuno shvatio istinsku božanskost Sri Sathya Sai Babe.

Prvi susret s božanskošću

Tijekom studija medicine u Jamnagaru 1957. godine, mala skupina mojih prijatelja i ja otišli smo na hodočasničko putovanje tijekom kojega smo posjećivali različite hramove na jugu Indije. Jedno od odredišta bio je i Puttaparthi, malo selo od jedva nekoliko tisuća stanovnika u kojemu je bilo boravište našeg voljenog Bhagavāna. Posjetili smo velik broj hramova i središta duhovnih retreata, uključujući i ašram Sri Aurobinda u Pondicherryju (Puducherry). Ali, iz ovog ili onog razloga, nismo taj put uspjeli stići do Puttaparthija. Možda još vrijeme nije bilo sazrelo da bismo božanskost vidjeli licem u lice. Trenutak za to došao je 1960. godine kada sam konačno s nekolicinom svojih prijatelja studenata posjetio Puttaparthi. Prije pedeset i pet godina tamo uopće nije bilo nikakvih mogućnosti za smještaj posjetitelja. Nije bilo nikakvih spavaonica u kojima bi se mogao složiti ležaj za

noćenje. U to vrijeme, Prasanthi Nilayam je bio jako mali ašram, samo s jednostavnim nedoradenim mandirom kao njegovom glavnom strukturom. Profesor Kasturi, Bhagavānov gorljivi poklonik, ljubazno nam je savjetovao da si složimo ležaj ispod stabla koje je bilo nasuprot mandiru da bismo se mogli odmoriti tijekom noći nakon dugog putovanja iz Jamnagara, maloga grada u državi Gujarat. Mi smo to i učinili, a ujutro smo morali prehodati cijeli put do rijeke Chitravathi, koja je bila udaljena otprilike jedan kilometar, da bismo obavili jutarnje umivanje.

Prije nego što nastavim priču o svom prvom susretu s Bhagavānom, dozvolite mi da vam ispričam jedan mali događaj koji se zbio u Jamnagaru nekoliko tjedana prije toga. Moj rođak, dr. D. J. Gadhia, došao me je posjetiti u Jamnagar nakon posjeta Bhagavānu u Puttaparthiju. U Jamnagaru me je odveo u trgovinu nakitom da bi kupio malu srebrnu posudicu za vibhuti. Kada smo se vratili kući, on je posegnuo za vibhutijem koji mu je dao Bhagavān da njime napuni srebrnu posudicu za mene. Otvorio sam tu potpuno novu, tek kupljenu posudicu, a onda smo se iznenadili. Ona je već bila puna mirisnog vibhutija! Moj je rođak odmah znao da je to jedno od Bhagavānovh čuda, ali moj sumnjičavi um govorio mi je kako mora za to postojati neko „racionalno” objašnjenje. Mislio sam da je prodavač vjerojatno Bhagavānov poklonik i da je on napunio posudicu prije nego što ju je zapakirao. Zato sam, sljedećeg dana, otišao do prodavača. No, on me je uvjerio kako nikada nije čak ni čuo ime *Sri Sathya Sai Baba*. Ali, moj um još uvijek nije bio uvjeren da je to Bhagavānovo djelo.

Vraćam se natrag na priču o mom prvom susretu s Bhagavānom. Profesor Kasturi prišao je meni i mojim prijateljima studentima i obavijestio da će nas Bhagavān primiti na intervju te da bismo se trebali uputiti prema sobi za intervju. Kada samo ušli u sobu za intervju, Svami je odmah svakoga od studenata počeo prozivati njegovim imenom i navoditi ime zemlje iz koje je taj došao. Nitko od nas nije prije nikomu spomenuo te pojedinosti. To je za sve nas bio popriličan šok. Svami je nakon toga zasukao rukave Svoje odjeće i počeo raditi kružne pokrete desnom rukom. Tek što je počeo izvoditi te pokrete, vibhuti je potekao iz Njegovih prstiju. Vibhuti je zatim dao svima u mojoj grupi, osim meni!

Rekao sam Svamiju da mi je propustio dati vibhuti, ali On se okrenuo i rekao kako mi je već dao vibhuti u srebrnoj posudici u Jamnagaru! U tom sam trenutku ostao bez riječi. Zatim je upitao: „Trebalo li ti još kakav dokaz?” Odmah sam odgovorio da mi nije potreban i da sam u potpunosti uvjeren kako je On utjelovljenje Boga.

Majka je doživjela srčani udar

Tijekom toga razgovora, Svami me je pozvao u manju sobu koja se nalazila u sklopu sobe za intervju. Ulazeći, rekao je: „Tvoja je majka upravo doživjela srčani udar u Ugandi i ona se sada nalazi u bolnici u Kampali. Nema nikakvog razloga za zabrinutost. Ja vodim brigu o njoj.” Nakon toga, počeo je izvoditi kružne pokrete rukom materijalizirajući vibhuti koji mi je dao, s jasnim uputama da ga pošaljem svojoj majci u Ugandu.

Nakon što sam stigao u Bombay (Mumbai), nazvao sam svoga oca u Ugandu da se raspitam za majčino zdravlje. On je bio iznenađen time što sam već znao da je majka doživjela srčani udar. Ispričao sam mu što se zbivalo u sobi za intervju i rekao mu da će materijalizirani vibhuti biti odmah poslan poštom.

Proslava Dasare 1963. godine

Imao sam veliku sreću biti u Puttaparthiju tijekom proslave Dasare 1963. godine da bih svjedočio jednom od istinski velikih trenutaka, trenutka u kojem je Svami izveo obredno kupanje svetim pepelom – *vibhūti abhiṣeka* kipa Sai Babe iz Shirdija. Sjećam se da sam sjedio u četvrtom redu i, kada je Svami završio obredno kupanje – *abhiṣeka* kipa Sai Babe iz Shirdija, svi mi koji smo sjedili u nekoliko prvih redova, bili smo potpuno prekriveni svetim pepelom. Bio je to istinski najbožanskiji blagoslov kojem se moglo svjedočiti na tom događaju.

Povratak u Ugandu

Diplomirao sam medicinu 1966. godine i odmah sam, nakon svečane podjele diploma, otišao u Puttaparthi. Sjedio sam u redovima za daršan ispred mandira kada je Svami došao do mene i upitao me: „Vraćaš li se u Ugandu?” Odgovorio sam potvrdno. On je tada materijalizirao Svoju posjetnicu na kojoj je bila

Njegova fotografija, Njegovo ime i adresa. Dajući mi tu posjetnicu, rekao mi je da ju uvijek držim u svojem džepu, a ne u sobi za molitvu - *pūjā*.

Dakle, vratio sam se u Ugandu nakon što sam u cijelosti završio studij medicine u Indiji, oženio sam se Tarlom 1967. godine i pokrenuo sam liječničku praksu u malom gradiću koji se zove Masaka, oko 80 kilometara udaljenom od glavnoga grada Kampale. Iako sam fizički bio jako daleko od Svamija, osjećao sam da je On uvijek sa mnom u Masaki.

Svami posjećuje Ugandu

Godine 1968. Svami je krenuo na svoje prvo i jedino putovanje u prekomorske zemlje, na put u Istočnu Afriku gdje je posjetio Ugandu i nakratko Keniju. Bio je u Ugandi ukupno četrnaest dana, a ja sam dolazio, da bih prisustvovao Njegovom daršanu, tijekom vikenda jer tada nisam primao pacijente. Jednoga dana, On je na razgovor pozvao sve lokalne liječnike. Pozvao je i jednoga od mojih ujaka (oca dr. D. J. Gadhije) i obavijestio ga da će posjetiti dom obitelji Gadhia u Kampali. Rekao je: „Možeš pozvati sve članove svoje obitelji i reći im da budu prisutni kada budem tamo u posjetu.” Svi smo bili ushićeni i s puno veselja izvršili smo sve potrebne pripreme za ovaj veliki događaj, za dan kada će Bog, u Svom fizičkom obliku, posjetiti naš dom.

Kada je Svami došao u naš dom, tamo je bila cijela obitelj Gadhia i svi su bili jako radosni zbog prisutnosti posebnoga gosta. On je dozvolio da Mu svi članovi obitelji dotaknu stopala – *pāda namaskāra*. Nakon toga nam je rekao: „Došlo je vrijeme da napustite ovu zemlju, da se iselite iz nje.” Rekao je da bi svi pripadnici indijske nacionalne manjine trebali napustiti Ugandu. Čuvši to, užasnuli smo se jer većina nas bila je rođena u Ugandi, zapravo je ona bila naša domovina. Kamo ćemo ići i, u krajnjem slučaju, koja će nas zemlja prihvatiti? Ali bez obzira na sve, ja sam poslušao Njegov savjet. Prodao sam svoju imovinu, a ono što sam dobio prodajom, stavio sam na račun u *London bank*.

Godine 1972. došlo je do vojnog udara u Ugandi i general Idi Amin Dada preuzeo je kontrolu nad državom. On je upozorio sve stanovnike koji nisu Afrikanci da

napuste zemlju u roku od devedeset dana ili će, ako to ne učine, snositi ozbiljne posljedice koje uključuju i smrt. Na sreću, Svami nas je unaprijed upozorio, puno prije nego što je do ovoga došlo, tako da sam ja nastavio s pripremama za odlazak iz Ugande što je prije moguće i za odlazak u Ujedinjeno Kraljevstvo.

Licem u lice sa smrću

Automobilom sam putovao u Kampalu iz Masake da bih zatražio od svojih roditelja neka se hitno pripreme za napuštanje Ugande. Na putu sam naišao na kontrolnu točku koju je držala vojska. Jedan od vojnih službenika upitao me imam li u automobilu neko oružje i koja je svrha mojeg putovanja u Kampalu. Odgovorio sam mu i zamolio ga da me propusti. Ali, on to nije učinio. Umjesto toga, zatražio je od mene da izađem iz automobila i uperio je pištolj u moje grudi. Tražio je da stanem uz cestu pored nekakvoga grma. Upravo u tom trenutku, jedan Afrikanac, koji je vozio taksu i koji me je poznao, zaustavio je svoj automobil i zamolio vojnoga službenika da me pusti. Ali, nije bilo koristi. Službenik je čak zaprijetio da će ubiti i vozača taksija ako odmah ne ode. Ne iznenađuje da je ovaj velikom brzinom nastavio dalje.

Osjećao sam se potpuno bespomoćno, mislio sam da se bliži kraj mome životu. Službenik me, uperivši svoj pištolj u moje grudi, upitao koja je moja posljednja želja. Molio sam ga neka me oslobodi da bih se vratio svojoj obitelji u Masaku. On je to glatko odbio, a umjesto toga ponudio mi je cigaretu. Kazao sam mu da ne pušim. „U tom slučaju“, rekao je, „pomoli se posljednji put. Dajem ti dvije minute.“ Posegnuo sam rukom u džep i izvadio Svamijevu posjetnicu. Sjetio sam se kako mi je Svami rekao da uvijek nosim posjetnicu sa sobom i da ju ne ostavljam u sobi za molitve – *pūjā*. Jako prestrašen, počeo sam upućivati molitve Svamiju prinoseći posjetnicu svojoj glavi i svojim grudima.

Službenik je nakon kratkog vremena rekao da je moje vrijeme za molitvu isteklo, ali prije nego što me ubije, htio je znati komu sam to upućivao svoje molitve. Pokazao sam mu Svamijevu posjetnicu na kojoj je pisalo „Bhagawan Sri Sathya Sai Baba, Puttaparthi, Penukonda Taluka, Anantapur District“. Na njoj je bila i Svamijeva fotografija. Kada je vojni službenik završio s razgledanjem posjetnice,

on mi je, na opće iznenađenje, vratio posjetnicu i rekao: „Idi.” Nešto ga je zaustavilo da me ne ubije.

Godine 2004., dok sam bio u ašramu u Whitefieldu, Svami me je jednoga dana pozvao i zamolio da ispričam tu priču studentima koji su bili u Svamijevoj rezidenciji Trayee. Nakon što sam završio svoju priču, Svami je rekao studentima da je službenik, kada je uzeo posjetnicu u svoju ruku, na njoj vidio Svamijevu fotografiju i, vidjevši ju, odmah je promijenio svoju odluku o tome da me ubije. Svami je potvrdio da je On naveo službenika da promijeni odluku i da me pusti.

I sada dolazimo do najzanimljivijeg dijela vezanog uz taj događaj: Svami je spomenuo kako je vojni službenik tražio Svamijevu fotografiju da bi je zadržao za sebe nakon što je vidio Svamijev lik na posjetnici. Službenik je tu fotografiju držao u svojem domu u Ugandi i običavao je meditirati na tu fotografiju. Svami je ispričao da je službenik, jednoga dana u meditaciji, začuo u svojoj sobi glasan smijeh. Bio je jako iznenađen čuvši ga jer u kući, osim njega, nije bilo nikoga. Svami je otkrio da taj smijeh i nije bio ničiji nego Njegov. I nastavio: „Ja sam izašao iz fotografije i dao upute službeniku kako da dođe u Puttaparthi na blagoslov.” Svami mu je rekao i to da prestane biti okrutan i nasilan čovjek.

A onda je Svami zadivio sve nas rekavši da je vojni službenik došao u Puttaparthi na blagoslov i da je bio pozvan na razgovor. Tijekom razgovora Svami mu je dao haljinu kao znak Svoje ljubavi. Taj je događaj bio nepoznat sve dok ga Svami nije ispričao toga dana. Ja sam time bio stvarno iznenađen. Svami je rekao kako je On promijenio vojnog službenika „od osobe koja je bila Vāli (kralj majmuna kojega je ubio Rāma) u sveca Vālmīkija”.

Zaključak

Svami je izveo brojna čuda za mene i članove moje obitelji tijekom posljednjih pedeset godina. Ona se odnose na rješavanje osobnih, medicinskih i financijskih problema. Svi članovi moje obitelji imali su i imaju potpunu vjeru i povjerenje u Svamija, a On je zauzvrat uvijek prosipao Svoje blagoslove i ljubav na sve nas.

-Autor, po zanimanju liječnik, bio je gorljivi Bhagavānov poklonik više od pet desetljeća.

**BHAGAVĀNOVA PORUKA POVODOM RĀMINOG
RODENDANA – ŚRI RĀMANAVAMĪ**

**USTOLIČITE KRALJEVSTVO RĀME – RĀMA
RĀJYA U SVOME SRCU**

Kako loše posljedice željeznog doba – kaliyuga mogu nauditi čovjeku čije je srce ispunjeno suosjećanjem, čiji je govor prožet istinom i čije je tijelo posvećeno služenju drugima?

(stihovi na sanskrtu)

SLIJEDITE PLEMENITE IDEALE KOJE JE POSTAVIO RĀMA

Utjelovljenja božanske ljubavi!

Smireni um, govor ispunjen istinom i tijelo posvećeno služenju – odlike su onoga kojega se opisuje kao utjelovljenje trostruke čistoće. Takva je osoba najplemenitija među svim ljudskim bićima.

Tuslīdās je bio jedan od velikana koji je objavljivao da je ljudski život spašen onda kada su svaka nadarenost i svaki trenutak iskorišteni za spoznaju Boga. Svi su u univerzumu jednaki Bogu zato što su svi manifestacija Boga. Sveti spisi objavljuju: „Sve na svijetu samo je Bog - *sarvaṃ khalvidaṃ brahmā*”. Zato bi svatko onaj koji štuje vrhovnog Gospoda, trebao štovati i prirodu – *prakṛti*. Trebao bi voljeti prirodu i obožavati prirodu. Priroda nije različita od najvišeg Sebstva – *paramātmān*. Priroda je posljedica, a Bog je uzrok. Priroda je izraz odnosa između uzroka i posljedice.

Dobrota je sinonim za Boga. Zato, promišljajući o Božjim odlikama, ljudsko postojanje pronalazi ispunjenje. Tijelo ljudskoga bića, koje ne razmišlja na taj način, samo je gruda gline.

Božje riječi, djelovanje i misli uvijek su čisti, nesebični i beskrajno dragocjeni. Istina o tome prikazana je u jednom dijelu Rāmāyane.

Božja djela vidljiva su da bi dokazao Svoju sveprisutnost

Boraveći jednom u Gautaminom ašramu s mudracem Viśvāmitrom, Rāma je sjeo na kamen. U tom trenutku iz kamena se pojavila žena. Ipak, Rāma nije osjećao ponos zbog toga što je samim dodiranjem Njegovih stopala, kamen postao žena. Upravo suprotno, On je osjetio tugu zato što su Njegova stopala dotakla suprugu velikog mudraca te je time učinio nešto što je bilo pogrešno. To pokazuje da Bog boravi u umovima mudraca. Božja djela, kao što je ovo, vidljiva su da bi pokazao Svoju sveprisutnost u univerzumu i da bi svijet poučio veličini prirode.

Evo epizode koja otkriva još jedan aspekt Boga. Za velika djela koja je Hanumān izveo i veliku pomoć koju je pružio, Rāma ga je upitao: „Hanumāne! Što ti mogu dati zauzvrat? Osim izražavanja svoje zahvalnosti, ne mogu ti dati nikakvu drugu primjerenu naknadu. Jedini način na koji mogu izraziti svoju zahvalnost je da ću se uvijek, kada pomisliš na mene, u bilo kojem trenutku svojega života, ja pojaviti pred tobom.” Rāma je na taj način pokazao svoju zahvalnost Hanumānu. To ukazuje na to da je prvenstvena dužnost čovjeka da tijekom cijeloga svojega života bude zahvalan osobi koja mu je učinila nešto dobro.

Čovjek bi trebao spoznati svoju božanskost i promatrati cijelu prirodu s božanske točke gledišta. Umjesto toga, čovjek na sve gleda samo sa svjetovne točke gledišta. U stvari, tijelo je prolazno. Ali, ono je sredstvo za spoznaju neprolazne istine. To znači da bi sav govor trebao biti o Bogu. Sva bi djelovanja trebala biti božanska. Svaka bi misao trebala biti o Bogu.

To je apel koji je Tyāgarāja uputio svome umu: „O, ume, uvijek misli o Śri Rāmi.” Tyāgarāja je neprestano izgovarao Rāmino ime i pjevao u Njegovu slavu. To je primjer svijetu.

Rāma, idealan primjer ispravnosti

Rāma je idealan primjer toga kako bi se ljudi trebali ponašati u svijetu, kako bi

trebalo upravljati zemljom i kako bi trebale biti zaštićene cjelovitost i moralnost ljudskih bića. Promišljeno djelovanje, idealne osobine i svete misli predstavljaju temelje karaktera. Rāma je sâmo utjelovljenje tih triju obilježja. To znači da bi svako ljudsko biće trebalo njegovati svete misli, provoditi dobra djela i razvijati dobre osobine. Rāma je pokazao Svojim riječima, mislima i djelima da je moguće živjeti takav život. Rāma je postupao u skladu s drevnim uputama: „Govori istinu, provodi ispravnost”. Izbjegavajući grube riječi, Rāma je svakomu ugađao Svojim blagim govorom. On se s grubim riječima drugih suočavao Svojom staloženošću, strpljivošću, blagošću i osmijehom. Nikada se nije uplitao u poslove drugih, nikada nije obraćao pozornost na propuste drugih, nikada se nije upuštao u ismijavanje drugih i nikada nikomu nije nanio ni najmanju bol. Svatko bi trebao slijediti primjer koji je Rama postavio i svatko bi trebao njegovati Njegove plemenite odlike i ispravna djelovanja. Ljudi bi trebali gajiti svete misli.

Nikada ne biste trebali pogaziti zadanu riječ

Čovjek je slika Božja. Gospod je objavio u Gīti: „Moj Duh je Duh koji boravi u svim bićima.” Bog je onaj koji boravi u svim bićima. Danas, u trci za moći, čovjek je spreman počiniti zločin i nanijeti bol ljudima da bi ostvario svoj cilj. Nasuprot tome, Rāma se odrekao kraljevstva i odabrao je suočiti se s izazovima života u šumi da bi iskazao poštovanje zavjetu koji je dao Njegov otac. On je pokazao svijetu kako nikada ne bi trebalo povući zadanu riječ. Rāma se odrekao prijestolja i postao je stanovnik šume. U životu nisu važne udobnosti ni pogodnosti. Rāma je svijetu želio objaviti najveću važnost istine. Nikada ne biste smjeli pogaziti zadanu riječ, čak ni po cijenu vlastitog života.

Danas, međutim, čovjek svaki čas povlači svoju zadanu riječ. On se upušta u neistinu na svakom koraku. Obećanja se zaboravljaju. Kako se Rāmin princip može rascvjetati u takvom okruženju? Rāmin princip daleko je od takvog okruženja.

Bog će biti u blizini samo onih ljudi čije su misli, ideali i djela u skladu s Rāminim. Rāma je bio čovjek od riječi, ali današnji čovjek je nešto sasvim suprotno tomu. Može se postaviti pitanje: „Kako je u ovim okolnostima moguće reći da u

ljudskim bićima postoji božanskost?” To nije nikako moguće. Kod takvih ljudskih bića radi se o životinjskoj ili demonskoj prirodi. Bez obzira na to koju duhovnu praksu – *sādhana* provodili i koliko god dugo izgovarali ime Gospoda, Bog vas neće prosuđivati na temelju tih mjerila. Što je preobrazba nečijeg srca? Ako ne dođe do preobrazbe srca, od kakve je koristi duhovna praksa?

Božanskost boravi u hramu ljudskog tijela

Čovjek nije samo stvorenje sastavljeno od mesa i krvi. On je utjelovljenje istinskog Sebstva – *ātman*. Tek kada čovjek prepozna tu istinu, u njemu će se očitovati istinska duhovnost. Sve dok se usredotočuje na fizičko tijelo kao jedinu stvarnost, troši vrijeme na zamjećivanje izvanjskog. Tijelo bi trebalo smatrati hramom u kojemu boravi Bog. Smatrati ga nečim drugim, znak je nerazboritosti. Istinsko ljudsko biće je samo onaj tko prepoznaje božanskost koja boravi u hramu njegovog tijela. Sveti spisi su objavili: „U hramu ljudskog tijela boravi pojedinačno Sebstvo koje je vječno Sebstvo.”

U tom kontekstu, može se primijetiti da su time zbunjeni čak i učeni ljudi i inteligentne osobe. Ljudi koji se upuštaju u beskrajne nevolje da bi stekli položaj, moć ili ugled, ne brinu o tome kako je važno posvetiti barem najmanji djelić toga napora da bi zadobili Božju milost. Lekcija, koju smo mogli naučiti iz priče o Rāmi, drugačija je. Tulsīdās je rekao: „Rāma! Ja sam bespomoćan, siromašan i obogaljen.” Zašto je on rekao da je bogalj? Koje je značenje toga? „Od kakve je koristi to što imam ruke kada ne mogu služiti Tebe, o, Rāma? Od kakve je koristi to što imam oči, kada ne mogu vidjeti Tebe? Tako da sam ja, zapravo, slijep.” Tulsīdās je objavio da udovi koji se ne koriste za služenje Gospodu, nisu ni od kakve koristi i kao da su izgubljeni.

Purandaradāsa je pjevao na sličan način: „Nažalost, čak i kada su obdareni očima, oni ne vide Božji veličanstveni lik! Čak i kada imaju uši, oni ne slušaju pjesme u slavu Gospoda.”

Ljudi koriste svoje oči da bi promatrali privlačnosti svijeta, a ne blistavi lik Božji.

Tako dugo dok je čovjek zadivljen pojavnim svijetom – *prakrti*, on ne može shvatiti Boga. Čak i najvažnije osobe podložne su toj slabosti. To je obilježje moćnog utjecaja željeznog doba – *kaliyuga*.

Vladavina ispravnosti – *dharma* je Rāmino kraljevstvo – *Rāma rājya*

Potrebno je razumjeti što je Rāmino kraljevstvo – *Rāma rājya*. To je vladavina moralnosti, istine i vrlina. *Rāma rājya* znači ono koje izaziva sreću – *rāmayati*. Ne bismo prema nikomu smjeli imati osjećaj neprijateljstva ili zlonamjernosti. Nitko ne bi smio biti povrijeđen. To je Rāmino kraljevstvo – *Rāma rājya*. Kada se takvi osjećaji razvijaju među ljudima, Rāmino kraljevstvo – *Rāma rājya* nastat će samo po sebi.

Takvim je osjećajima Tulsīdās uzvisivao Rāmu. Njegova je Rāmāyana ispunjena dubokim poklonstvenim iskustvom. On je uzviknuo: „Rāma! Ja nemam nikakve sposobnosti. Nisam prakticirao nikakav sustav joge. Nisam razvio ni jedan način meditacije. Ja nemam ništa, nikakvu vrstu vlasništva, ne posjedujem ništa. Imam samo jedno, a to jedno je moja ljubav. Ja Tebe volim zbog same ljubavi.” Duhovne prakse raznih vrsta, uključujući ponavljanje Božjeg imena – *japa*, disciplina koja nas vodi ponovnom sjedinjenju s Bogom - *yoga* i slične, neće vas dovesti do spoznaje Boga. Ja ne predlažem da prestanete s izvođenjem tih praksâ. Poklonstvene su aktivnosti bolje od mnogih drugih načina provođenja vremena. Ali, ako se želite približiti Bogu i doživjeti Boga, trebate preobraziti svoje srce. Kako sijete, tako ćete i žeti. Posijte sjemenku ljubavi i požet ćete zreli plod ljubavi. Posijte sjemenku besmrtnosti i požet ćete plod besmrtnosti. Vi danas želite slatki voćni plod, ali sijete otrovno sjeme. To je nepromišljeno djelovanje.

Neki ljudi kažu kako su preslabi da bi se uzdizali do duhovnih visina. No, imate snage da počinete grijeh i upustite se u pogrešna djelovanja. Snaga, koja je potrebna za dobra i za loša djelovanja, jedna je te ista. U stvari, puno je teže počinuti grijeh, nego biti dobar i zaslužan. Izgovoriti neistinu je teško. Govoriti istinu je lako. Govorenje istine ne iziskuje nikakav napor. Ali, izjaviti nešto što nije istina, zahtijeva određeno promišljanje. Zato je izgovaranje neistine puno teže. Isto je tako varanje puno zahtjevnije od toga da budete poštene. Mnogi poklonici

govore Svamiju kako su upleteni u mrežu obiteljskog i svjetovnog života - *samsāra* i nisu u stanju ispetljati se iz nje. Ali, što je istina? Jeste li vi ti koji ste se upetljali u tijek svjetskih zbivanja – *samsāra* ili je tijek svjetskih zbivanja – *samsāra* taj koji vas drži u stisku? Ima li tijek svjetskih zbivanja – *samsāra* ruke kojima bi vas držao u stisku? Vi imate ruke i njima se držite za svjetovni život. Ne drži *samsāra* vas. Paradoksalno je reći kako vas *samsāra* drži u stisku kada je istina drugačija.

Pretjerana vezanost uzrok je čovjekovim nevoljama. Činite sve kao čin ponude Bogu. Bez vjere u Boga, čovjek prestaje biti ljudsko biće.

Usmjeravanje uma na vjerskim okupljanjima

Poklonici koji prisustvuju pjevanju bhajana, pogledavaju čas na jednu, čas na drugu stranu i ne usredotočuju se na bhajane. Ako ih ne zanima pjevanje bhajana, zašto su uopće došli?

Jednom je prilikom Ramakrishna Paramahansa ošamario Rani Rahmani na skupu učenih ljudi i štovatelja. Svi su bili zatečeni tim Ramakrishninim postupkom. Rani Rahmani se osjećala poniženom. Ramakrishna je objasnio da je Rani Rahmani, dok je sjedila na vjerskom skupu, razmišljala o svojim dvorskim poslovima. To je jako neprimjereno i zato ju je on ošamario. Jednako je tako neprimjereno da poklonici, tijekom pjevanja bhajana, usmjeravaju svoje misli na svjetovne stvari. Ako sjedite u dobrom društvu, kako se možete baviti lošim mislima? Ljudi govore o dobrom društvu, druženju s dobrima – *satsaṅga*. Što je druženje s dobrima – *satsaṅga*? To nije samo skupina od deset poklonika. „Bitak - *sat*” odnosi se na ono što postoji u sva tri vremenska razdoblja – u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Pojam se odnosi na Boga. Zato, *satsaṅga* znači druženje s Bogom.

Bog je zadovoljan samo s unutarnjim osjećajima

Svaka riječ ima duboko i sveto značenje. No, obični ljudi ne uvažavaju takvo tumačenje. Oni uživaju u onomu što je beznačajno i što je ugodno njihovim ušima. Ja ne želim ugađati ljudima na takav način. Istina je ono što bi trebalo naučiti.

Prije ili kasnije, ljudi će to razumjeti. Svjetovni govor ljudima može biti ugodan samo nakratko, no on nema nikakve duhovne vrijednosti. Bog je zadovoljan s unutarnjim osjećajima, a ne s izvanjskim pokazivanjem. Većinu ljudi zanima samo ono što je vanjsko i ne mare za unutarnje osjećaje. Ako slomite granu drveta i posadite ju u pijesak, hoće li ona izrasti u stablo? Treba ju zasaditi u zemlju gdje može pustiti korijenje. Isto tako, osjećaji trebaju proizići iz srca i biti duboko ukorijenjeni u njemu. Tek tada će se pojaviti plodovi u vanjskom svijetu. Zato, njegujte osjećaje u svojoj nutrini i uživajte u plodovima u vanjskom svijetu.

Takvim mudrim učenjima poučavali su ljude za vladavine Bharate i Rāme. Kada govorimo o uspostavljanju Rāminog kraljevstva – *Rāma rājya*, neka si stanovnici Indije – *Bhāratiya* ne umišljaju da se to odnosi samo na Indiju - *Bhārat*. Cijelom je svijetu potreban dolazak Rāminog kraljevstva – *Rāma rājya*. To znači da bi vladari trebali imati tri odlike. To su: ispravno ponašanje – *satpravartana*, dobro savjetovanje – *sadhalochana* i dobre odlike - *sadguna*. Trebalo bi imati kombinaciju sve tri odlike. Danas je dobro savjetovanje prava rijetkost. Što se tiče dobrih odlika, što manje govora, to bolje. Visokorazvijene duhovne osobe koje predstavljaju sklad misli, riječi i djela, trebale bi zauzimati vodeće položaje. Ne bi trebalo biti mjesta za one opake koji misle jedno, govore nešto drugo, a čine nešto sasvim treće.

Poklonici bi svoj um trebali ispuniti svetim osjećajima. Barem od sada pa nadalje odbacite sve loše misli. Okrenite svoj um prema Bogu. Usadite Rāmino kraljevstvo – *Rāma rājya* u svoje srce. Kada se to dogodi i svijet će doživjeti Rāmino kraljevstvo – *Rāma rājya*.

Ispunite svoj um idealima Śri Rāme i pokušajte ih primjenjivati koliko god je to moguće. To vas neće ništa koštati. Ne trebate izvoditi nikakve *āsane* ili odlaziti u šumu da biste vježbali. Ostajući kod kuće i obavljajući svoje dužnosti, pročistite svoje srce.

-Izvadak iz Bhagavānova govora održanog u Sai Ramesh Krishan dvorani u Brindavanu, Bengaluru, 9. travnja 1995. godine prigodom proslave Rāmnog rođendana – Śri Rāma Navami.

Dragi moji! Osjećate li bilo kakvu duhovnu glad?

Duhovna glad predstavlja krajnje značenje svake aktivnosti u životu. Nezadovoljsvo i nemir koji se javljaju čak i nakon što ste osigurali sve što je potrebno za život, pokazuju da svatko, svjesno ili nesvjesno, pati od duhovne gladi i ona nije utažena sve dok se duh u našoj nutrini ne ostvari. Bez tog božanskog poticaja nema pravog napretka.

Mir u svijetu moguć je kad se svi ljudi svijeta probude i postanu svjesni činjenica koje upravljaju univerzalnim životom i kad postoji osjećaj - od srca k srcu - dobrote, ljubavi i jednote među stanovnicima svijeta.

*Uz blagoslove
Śri Sathya Sai Baba*

Prasanthinilayam

16-12-73

My Dear! Have you got any
spiritual hunger?

Spiritual hunger is the
ultimate meaning of every
activity in life. The dissatis-
faction and the restlessness
that remain even after obtain-
ing all the necessities of life
show that everyone conscious-
ly or unconsciously, does
suffer from spiritual hunger
and it is not appeased until
the spirit within is realised..
With out this divine discontent
there is no real progress.

World peace is possible when
all the people of the world wake
up to the facts governing
universal life and when
there is a heart to heart
feeling of goodness, love and
oneness among the inhabitants
of the world.

With Blessings
Sri Sathya Sai Baba

PUTOVANJE PREMA VRHOVNOM CILJU

Vasanthi A. Salyankar

Bhagavān Sri Sathya Sai Baba došao je u moj život 1958. godine kada sam, putujući u Mangalore (Mangaluru) u posjet roditeljima, vidjela Njegovu fotografiju na našem oltaru. Željela sam saznati nešto više o toj novoj osobi s neobičnom krunom od kose. Majka mi je dala knjigu „Istina ljepota dobrota – *Satya Śiva Sundara*”. Nakon što sam je pažljivo pročitala, osjetila sam u sebi novi poklonstveni ushit i poželjela sam susresti Babu. Odmah nakon toga, jednoga sam dana u Bombay (Mumbai) srela prijateljicu s koledža koja me je odvela na mjesto gdje je Baba prosipao slatki mirisavi sveti pepeo – *vibhūti*. Sveti pepeo je izlazio iz Njegove fotografije pa čak i iz zida iza oltara. Želja da se susretnem s Babom postala je još snažnija i učinila sam nekoliko pokušaja da dođem do Njega. Moji su napori urodili plodom tek u studenom 1967. kada smo došli u Puttaparthi.

Bhagavān Baba nas je blagoslovio pozivom na intervju. Rekla sam Mu da održavamo zajedničke bhajane jednom mjesečno, a ja držim nastavu u našem domu u Mumbaiju za skupinu djece svojih prijatelja i susjeda. Rekla sam Mu i da volim biti među njima te kako im pokušavam, putem priča i bhajana, prenijeti poruku o važnosti života temeljenog na vrijednostima. Djeca su voljela polaziti nastavu i redovito su dolazila, aktivno su sudjelovala u svim temama i aktivnostima. Baba je bio jako sretan i rekao je da su Njegovi blagoslovi za sve nas te da bih trebala nastaviti s tim aktivnostima. On me je s ljubavlju pozvao da ponovo dođem u Puttaparthi.

Budući da sam rođena u obitelji u kojoj su roditelji bili duhovni tražitelji i bili su u stanju kod kuće stvoriti povoljno ozračje i okruženje za nas, svoju mladu i nježnu djecu tijekom godina našeg odrastanja, imali smo disciplinirane živote. Pod skrbi i vodstvom moje drage majke, koja je bila učena žena - *vidvān* i znalac – *pandita* kanarskog jezika i koja je poučavala u školi u Mangaluruu, i moga oca, poznatog glazbenika, mi smo vodili život koji je bio usredotočen na Boga i cijela je obitelj, koja je imala osamnaest članova, molila zajedno uz zalazak Sunca. Moja je majka

uvijek vjerovala: obitelj koja moli zajedno i ostaje zajedno.

Pljusak božanske milosti

Udaviši se u obitelj vjernikâ, moje su duhovne težnje bile ispunjene tako da sam bila u potpunosti zadovoljna. Budući da sam upoznala Babu i, kroz Njegova božanska čuda i učenja, moj suprug i ja počeli smo živjeti s Njegovim božanskim imenom na jeziku i Njegovom slavom u našim srcima. Doživjevši iskustvo Babinog viđenja – *darśana*, dodira – *sparśana* i razgovora – *sambhāšana*, bili smo jako blagoslovljeni. Naš živi voljeni Bog bio nam je sve.

Do preokreta u mojem životu došlo je nakon što me Svami blagoslovio služenjem – *sevā* koje se sastojalo u provođenju programa izgradnje karaktera kod djece. On je objasnio kako dovesti do rascvjetavanja djetetovog karaktera kroz moralne vrijednosti kao što su istina – *satya*, ispravnost – *dharma*, mir – *śānti*, ljubav – *prema* i nenasilnost – *ahimsā*. Slušala sam Ga pažljivo i ponizno prihvatila božansku zapovijed. Ali, pomislila sam, mogu li ja, koja sam *nitko i ništa*, iznijeti na svojim ramenima tako veliku odgovornost? Ta je pomisao proizišla iz moga neznanja; moj ego igrao je svoju ulogu. Bila sam zbunjena, ali se uskoro rodila spoznaja, nakon što je Baba prosuo Svoju božansku milost na mene. Shvatila sam koliko sam bila u krivu misleći kako sam ja ta koja obavlja posao. Posramljena, u poniznoj pokori, izrekla sam molitvu svom suosjećajnom Gospodu: „Svami, Ti si taj koji će raditi kroz mene.” A On me je obilato blagoslovio. Istoga trenutka, kupajući se u Saijevoj ljubavi, osjetila sam lakoću i polet. On me je potaknuo i vodio me da bih nastavila provoditi svoje služenje – *sevā* u duhovnom obrazovanju djece koja su budući lideri naše zemlje Indije - Bhārat. Sada pogledajte tu promjenu kod mene do koje je došlo dok sam doživljavala preobrazbu od majke – *amma* do majke bal vikasa – *bāla vikāsa amma* (tako me Baba zvao).

Preobrazba putem nesebičnog služenja - *sevā*

Moja je predanost bila ponovo otkrivena i produbljena putem ovog nesebičnog

služenja – *sevā*. Trebala sam početi primjenjivati u praksi ono čemu sam poučavala nježnu djecu. Tako sam započela sa svojom osobnom duhovnom praksom – *sādhanā*, slušanjem – *śravana*, ponavljanjem – *manana* i jednousmjerenim promišljanjem – *nididhyāsana*. Još se uvijek borim jer sam još uvijek u postupku preobrazbe svoje unutarnje osobnosti. Tijekom svih tih godina, moj suprug, djeca i majka pomagali su mi i hrabрили me u mom nastojanju, pružajući mi potpunu podršku i suradnju.

Svoje sam lekcije naučila i od djece koja su polazila *bālvikās* program. Poticajno je biti među djecom. Njihova je ljubav neokaljana, njihove želje su nedužne. Ona su najbliže Bogu. Djeca koja vole Boga, samo posežu za sjedinjenjem sa svojim izvorom. Prva lekcija koju sam naučila, bila je – budite kao dijete, neokaljani i nedužni, oslobođeni svega što je nepoželjno. To je mislio Tyāga odbacujući neželjene misli i želje koje su vodile do negativnih i pogrešnih djelovanja, kao i odbacujući sve smetnje. Druga lekcija koju sam naučila je da posvetim sve svoje sposobnosti, vještine i darove najvišem Sebstvu – *paramātman* koji mi ih je posudio; one su samo Njegove. Tako da je ispravno Njemu posvećivati sva djelovanja i plodove djelovanja. To je izraz ljubavi koji nudimo zato što nam pruža sreću i zadovoljstvo. Kao treće - naučila sam predati se Njegovoj božanskoj volji. S takvim pristupom i posvećenošću moj osobni prestiž više ne postoji. Sve što mi život pruža, prihvaćam smatrajući da je to Bhagavānova milost i dar – *prasāda*. Sve što je potrebno učiniti, obavljam bez vezanosti i odbojnosti. Trebam samo biti svjedok aktivnosti koja se provodi i gledati na sve kao na prolazna razdoblja.

Bhagavān Baba kaže: „Čemu strah kada sam ja ovdje? Donesite mi svoje tuge i patnje, brige i uznemirenosti i uzмите od mene radost i mir, odvažnost i povjerenje. Dajte mi nešto što je čisto i mirisno, ispunjeno mirisom vrline i nedužnosti, oprano suzama pokajanja. Postavite Gospoda u svoje srce i ponudite Mu plodove svoga djelovanja i cvijeće svojih unutarnjih misli i osjećaja. Uzмите od mene ljubav – *prema*, naučite osjećaj jednosti, srodstva sa svim bićima – *sarvasāmanbāhva*, sposobnost da vidite kako sve pokreće i potiče jedno najviše Sebstvo – *paramātman*.”

Bhagavān Baba uvjerio me je kako će On voditi brigu o mojim obvezama i to se

tako i ostvarivalo. U životima članova naše obitelji imali smo brojna iskustva s Babinim čudima u liječenju onih koji su bolesni i zabrinuti. On nas vodi, čuva i štiti. On je Bog, božansko utjelovljenje – *avatāra* željeznog doba – *kaliyuga*.

Ponestaju mi riječi kojima bih izrazila zahvalnost Babi što je doveo do preobrazbe u meni. On je to izveo terapijom „zlatu moje - *bangaru*” i postupkom liječenja duboke bolesti uma. Jedino zahvaljujući Njegovoj milosti, mogla sam podnijeti sve ispite.

Težim za time da budem ponovo rođena bez ijedne želje, osim želje da služim potpuno utjelovljenje Boga – *pūrna avatāra* Bhagavāna Babu, mogla voljenoga Gospoda.

-Autorica je bivša predsjednica Mahila Vibhag Convener u državi Maharasthra, Sri Sathya Sai seva organizacija (SSSSO – Indija).

Sveučilišni diplome bez smirenosti uma i nadzora nad osjetilima nisu ništa drugo nego smetnje, dodatni tereti kojih se treba riješiti prije nego što postanete slobodni i sretni. Ako težite za time da ispunite svoje niske želje, zašto dolazite ovamo? Dođite ovamo samo ako želite zaslužiti milost. U bolnicu idete samo onda kada odlučite uzimati lijekove koje vam je liječnik propisao i poštovati način liječenja koji je on odredio. Isto tako, poštujte upute koje sam vam ja dao, bez obzira na to što drugi govore ili koliko god vam se teško one čine. Vi niste došli u Prasanthi Nilayam da biste ugodili tima drugima, došli ste da biste ugodili meni.

– Bhagavān Śri Sathya Sai Baba

Nesebično služenje mijenja vašu sudbinu

T. G. Krishnamurthy

Bio je 29. srpnja 1990. godine. Putovao sam automobilom iz Bangalorea (Bengaluru) sa suprugom i prijateljem. Ja sam vozio automobil, moja je supruga sjedila s moje lijeve strane, a moj je prijatelj sjedio na stražnjem sjedalu. Bili smo otprilike sedam kilometara do Chikkaballapura kada sam iznenada sam spazio bika kako prelazi cestu. Odmah sam pritisnuo kočnice. Bik je otrčao dalje i bio na sigurnom. Ali, naš se automobil četiri puta prevrtao i zaustavio se na kotačima. S obje strane uske ceste bio je jarak dubok šest metara. U tom trenutku nije bilo nikakvog prometa, ni ispred nas niti iza nas. Automobil više nije imao krova i iz njega sam mogao vidjeti nebo. Zamolio sam svoju ženu neka provjeri ima li kakvih prijeloma. Ona je provjerila i rekla da je dobro. Moj prijatelj je isto tako bio dobro. Samo je moja desna ključna kost bila slomljena zbog čega nisam mogao podići desnu ruku. Iako je spremnik s gorivom bio pun, automobil nije eksplodirao.

Čak je nekako uspio i krenuti. Vozio sam ga polako kao da se vozimo volovskom zapregom i stigli smo u Chikkaballapur. Stupio sam u vezu s poznanicima u Bengaluruu. U to vrijeme nije bilo mobilnih telefona. Fiksnim telefonom nazvao sam poznanike u Bengaluru. Kada su stigli i vidjeli automobil, pomislili su da nitko u njemu ne bi mogao preživjeti jer, automobil se prevrtao četiri puta. Odveli su nas liječniku u Bengaluru na medicinski pregled. Liječnik nam je savjetovao da napravimo snimak cijeloga tijela. Ja nisam bio zainteresiran za to. Ni moja supruga nije bila zainteresirana. Ni moj prijatelj nije bio tome sklon. Mi živimo ili umiremo, to je Njegova volja - ne naša. Nismo željeli voditi brigu o tijelu. Tako razmišljajući, vratili smo se u Chennai i ja sam poslao telegram Svamiju u kojem sam naveo: „Svami, doživio sam nezgodu i zato nisam mogao doći. Doći ću i biti na Tvojem daršanu što je prije moguće.” Liječnici su stavili zavoj na moju ranu i rekli da će sama od sebe zarasti za 21 dan. Tri tjedna kasnije otišao sam u Puttaparthi. Kapetan Oberoi bio je tada zadužen za zračnu luku *Sri Sathya Sai Airport* u Puttaparthiju. On je prije bio glavni direktor Indian Airlines-a u

Chennaiju, a onda je došao, postao poklonik i ostao u Puttaparthiju. Bio je moj prijatelj. Kada sam tamo stigao, spazio me i pozdravio: „Zdravo TGK, kako si nakon nezgode?”

„Koje nezgode?” upitao sam ga iznenađen.

„Hej, na ovaj dan, u ponedjeljak 29. srpnja u 10.48 ujutro ti si pao, automobil se okrenuo četiri puta i oštetio se...”, opisao je sve do pojedinosti. Pitao sam se kako je mogao znati sve to jer ja to nisam nikomu rekao. Čak ni Svamiju nisam rekao nikakve pojedinosti, osim da sam doživio nezgodu.

Nakon što me je neko vrijeme zadirkivao, upitao sam ga kako je moguće da je upoznat s tolikim pojedinostima. On je objasnio: „Svami je toga dana izišao u 10.49 sati. Čim je izišao, pozvao me i upitao: 'Ti znaš Krishnamurthyja, tvoga prijatelja?' 'Da, Svami', rekao sam. Svami je nastavio: 'Taj bik je spazio drugog bika na cesti i pritisnuo kočnice. Onaj je bik otišao dalje, ali ovaj je bik doživio prevrtanje automobila. Morao sam zaustaviti promet u oba smjera i osigurati da se automobil prizemlji na četiri kotača. U protivnom, automobil bi eksplodirao zato što je spremnik s gorivom bio pun. Bik! Bik! On ne zna voziti automobil!'

Ja sam se malo usplahirio, a kasnije sam otišao i sjeo na terasu. Kada je Svami izišao, pogledao me i podignuo Svoje obrve misleći me pitati: „Kako si?” Ja sam mu pokazao na svoju ključnu kost. Bilo je malo natečena. Sljedećeg dana, Svami je išao u Brindavan. Rekao mi je: „Ti isto tako dođi u Brindavan.”

I otišao sam u Brindavan. Tamo je bilo oko 450 japanskih poklonika smještenih u dvorani. Sljedećeg jutra, nakon daršana, Svami je došao da bi održao Svoj božanski govor. On je želio da i ja govorim.

U svojim govorima obično kažem neki navod iz Bhāgavatama kojim se hvali i veliča Gospod. Kada sam tako započeo i ovaj govor molitvom, Svami je rekao: „Zaboravi sve to. Pričaj im o nezgodi s automobilom.” I tako sam im ja, detaljno, ispričao sve što se dogodilo tijekom nesreće i rekao: „Svami je spasio moj život. Inače bih bio mrtav.” Istoga trenutka Svami je rekao: „Ne! Ne! Ne! Ja nisam spasio tvoj život.” Upitao sam Ga: „Svami, kako je to moguće? Tko će vjerovati kada kažeš da nisi Ti spasio naše živote?” Onda je Svami rekao: „Misliš li ti da ja lažem? Ja te nisam spasio. Govorim istinu.” Nato sam zamolio Svamija neka nam otkrije na koji sam način ja bio spašen.

Onda je On rekao: „Ti puno godina dolaziš u Puttaparthi i provodiš nesebično služenje – *sevā*, ne samo u Puttaparthiju, već i tamo gdje živiš. Uvijek, kada ti ljudi zahvale na tvom služenju – *sevā*, zanemaruješ to i kažeš im: 'Molim vas, zahvalite Gospodu, a ne meni.' Stoga, sva ta zahvalnost dolazi do mene umjesto do tebe zato što ti od njih uvijek tražiš da zahvale Gospodu. I, kako su svi oni neizravno zahvaljivali meni, ja sam prikupio rezultate svih tvojih dobrih djelovanja. Prikupljeno se stalno povećava time što im ti i dalje nastavljaš govoriti da zahvale Gospodu. To znači da si otvorio duhovni račun u mojoj Duhovnoj Banci, u kojoj su prihodi ništa drugo nego rezultati tvojih dobrih djela. Na primjer, ako tvoja nezgoda toga dana košta otprilike petsto tisuća rupija, a ti si na računu prikupio jedan milijun rupija, akumulirani saldo automatski će te spasiti. Ja sam samo čuvar ishoda tvojih dobrih djela. Ja te nisam spasio, nego su te spasili rezultati tvojih dobrih djela. To je svrha nesebičnog služenja – *sevā* o kojem sam vam govorio još od samih početaka. Nesebično služenje – *sevā* potrebno je provoditi s ljubavlju, ispunjen poniznošću i bez ega. Te će stvari doći do mene. Sama svrha Sri Sathya Sai seva organizacije je nesebično služenje – *sevā*. Postoji razlika između nesebičnog služenja i služenja. Kada se radi o služenju, očekujete nešto zauzvrat poslije provedenog služenja. Ali, u nesebičnom služenju – *sevā*, vi samo dajete i ne očekujete ništa zauzvrat. Iz toga možete shvatiti kako nesebično služenje – *sevā* mijenja vašu sudbinu pod uvjetom da činite dobra djela te da rezultate tih dobrih djela ponudite Bogu.”

Svami mi je još rekao: „Da nisi došao k meni, ne bi činio ta dobra djela. Da nisi činio ta dobra djela, bio bi mrtav onoga dana kada se dogodila prometna nesreća. Tako se smrt vratila natrag ne ubivši te i to samo zahvaljujući tvojim dobrim djelima. Dakle, imaj to na umu!”

To je ono što mi je Svami rekao pred svim tim japanskim poklonicima.

-Autor je bivši predsjednik Sri Sathya Sai Seva organizacije (SSSSO) u državi Tamil Nadu

FORUM BIVŠIH STUDENATA - ALUMNI FORUM

Moj Svami - moj stalni suputnik

Sujata Ravindran Menon

Željela bih vam ispričati čudesan događaj koji se zbio u mojem životu, a koji će vam dokazati kako naš voljeni Svami uvijek uskliša čovjekove istinske i iskrene molitve. Tri generacije moje obitelji Svamijevi su poklonici, a moja majka je jedna od prvih učiteljica – *guru* polaznika *bālvīkas* programa u gradu Mumbaiju.

Godine 1978. bila sam odabrana da sudjelujem na Ljetnom tečaju iz indijske kulture i duhovnosti iz države Maharashtra, na tečaju koji se održavao u Brindavanu u Bangaloreu (Bengaluru). Taj je događaj na mene imao takav utjecaj da sam odlučila studirati isključivo na Svamijevom koledžu u Anantapuru. Po povratku u Mumbai uzela sam potvrdu o transferu (TC – transfer certificate) sa svoga koledža i, zajedno sa svojim roditeljima, došla sam u Anantapur predati prijavu za upis. Vjerovala sam da će Svami poslušati moje molitve i osigurati mi mjesto u Svojoj ustanovi.

Volite moju neizvjesnost

Svi smo se našli u velikom šoku kada nam je ravnateljica jasno rekla da se slobodno možemo vratiti natrag zato što su prijave za upis završile. Bila sam jako uznemirena jer sam već uzela potvrdu o transferu sa Sveučilišta u Mumbaiju. Potpuno bez nade otišla sam u Puttaparthi na Svamijev daršan, zajedno sa svojim roditeljima. U redovima za daršan moja je majka izvijestila Svamija da me nisu primili. Svami je odgovorio na tamilskom: „Idite tamo i posjetite majku - *amma*”. Moja je majka upućivala molitve Svamiju i rekla da smo već bili na koledžu i da mi je uskraćen upis. Na to je Bhagavān odvratio: „Sretna majka ... sretna – *santošam amma...santošam.*” Moja je majka bila jako nesretna, a ja sam se osjećala

potpuno odbačenom! To je bio pravi ispit vjere... i moj je majmunski um počeo zbijati svoje šale. Nakon daršana, vidjeli smo ravnateljicu, gospođu Jayamma i gospođu Pushpa kako idu u Svamijevu sobu za intervju. Odjednom se spustio snažan pljusak i svi smo se razbježali. Moja majka i ja potražile smo utočište pod velikim stablom nedaleko od pijeska oko mandira. I gospođa ravnateljica je potražila sklonište pod tim istim stablom. Obratila nam se i obavijestila nas da me sâm Bhagavān odabrao da budem primljena te nas je zamolila da dođemo na koledž sljedećeg dana. Stvarno sam se osjećala kao da sam u sedmom nebu, a moja je majka glasno izgovorila neke molitve neizmjereno zahvaljujući Svamiju. Sljedećeg dana uputili smo se u Anantapur gdje su nam, ravnateljica i ostali članovi Fakultetskog vijeća, priredili kraljevski doček. Ravnateljica nam je čak dala da biramo sobe u hostelu prema svojoj želji! Zahvaljujući Bhagavānovoj milosti, mogla sam ući kroz sveta vrata koledža u Anantapuru bez ikakvih prijemnih ispita ili usmenog ispitivanja. To je bilo iskustvo koje je dovelo do promjene u mojem životu i ono dokazuje da, ako imate potpunu vjeru u Svamija, On će vas voditi i čuvati cijelim putem. Tada samo razumjela značenje Svamijevih riječi: „Volite moju neizvjesnost!”

Spasitelj u kriznim vremenima

Svami nas uvijek podsjeća da je On stalno s nama, u nama, oko nas, iznad nas, ispod nas i da nas štiti, isto kao što kapci štite oči. U vezi s tim željela bih ispričati još jedan začudni događaj koji svjedoči neizmjernu količinu suosjećanja voljenog Saija i Njegovo obećanje poklonicima da je On pravi „spasitelj u kriznim vremenima, onaj koji otklanja nevolje – *āpadbhāndava*“. Godine 1980. studirala sam da bih postala sveučilišna prvostupnica (*baccalaurea*) iz područja trgovine, na Svamijevom koledžu u Anantapuru. Tijekom jednog od semestara razboljela sam se i, poslušavši savjet upravitelja, odlučila sam se vratiti kući u Mumbai da bih se tamo liječila. Budući da je bilo vrijeme praznikâ, nije bilo moguće izvršiti rezervaciju željezničke karte. Jedna studentica, koja je putovala u Guntakal, rekla je kako će mi njezin otac pomoći da nabavim voznu kartu. Kada smo došle na željezničku postaju u Guntakal, ona je zaboravila što mi je bila rekla i otišla je sa

svojim roditeljima! Ja sam ostala napuštena na željezničkoj postaji u Guntakalu u 20.00 sati, bez vozne karte i s teškom prtljagom te da se sama snalazim kako znam i umijem. Bilo mi je jako loše jer sam bila bolesna i sve me je to u potpunosti iscrpilo, kako fizički tako i mentalno. Vlak koji je išao za Mumbai, upravo je stigao na željezničku postaju Guntakal.

Upućivala sam gorljive molitve voljenom Gospodu Saiju i... gle čuda! Odjednom se, niotkuda, preda mnom pojavio stari muškarac, musliman. Ulijevajući mi povjerenje, on je uzeo moju prtljagu i zatražio od mene da ga pratim. Nekako nisam osjećala nikakvu sumnju ni strah. Smjestio je moju prtljagu u kupe s rezervacijama, iz svoga džepa izvadio je voznu kartu i dao mi je. Na moj upit koliko je potrebno platiti za uslugu, rekao je da će to već uzeti od mene i izašao je iz kupea jer vlak tek što nije krenuo. Zatim je došao pred prozor i triput mi ponovio: „Zapamti, moje je ime Kadhar.” Njegove su oči bile neobične i sjajne! Dok sam gledala van, „Kadhar” (što na arapskom znači „Svemogući“) je naprosto nestao, kao da se pretvorio u zrak!!! Bila sam stvarno zbunjena i shvatila sam da je naš dragi Svami bio taj koji je preuzeo ulogu siromašnog nosača na željezničkom kolodvoru da bi me spasio iz te neizvjesne situacije. Došao je kontrolor voznih karata, provjerio moju 'voznu kartu' i potvrdio da je donji ležaj moj! Ovo 'čudo' pokazuje da će Bhagavān Sri Sathya Sai Baba učiniti sve da bi spasio situaciju, pružio sigurnost i pomogao svojim poklonicima. *Vjera je vidjeti nevidljivo, vjerovati u nevjerojatno i doživjeti nemoguće.* Takvi događaji učvršćuju našu nepokolebljivu vjeru u Svamija i pomažu nam da spoznamo Njegovu sveprisutnost, sveznanje i svemoć.

-Autorica je bivša studentica Sri Sathya Sai koledža za žene u Anantapuru.

NEMA NIČEGA ŠTO BI BILO VEĆE OD PREDANOSTI

Chinna Katha

Jednom su dvojica braće, Jnanadeva i Bhaktideva, putovali zajedno. Nakon što su neko vrijeme hodali, osjetili su žeđ. Bhaktideva je rekao Jnanadevi: „O, brate, ja sam žedan, ali nigdje u blizini ne mogu pronaći vodu.” Jnanadeva je rekao: „Idemo pogledati je li u blizini nekakav bunar.” Nakon što su prošli dio puta, naišli su na jedan stari bunar u kojem je bilo malo vode na dnu. Istoga je trenutka Jnanadeva poprimio oblik ptice, uletio u bunar, napio se vode i izletio van. Naime, Jnanadeva je imao sposobnost poprimiti bilo koji oblik. Vizija jednog bez drugoga je mudrost – *advaitadarśana jñānam*. Kako nije zamjećivao nikakvu razliku između jednog i drugog oblika, on je mogao poprimiti bilo koji oblik. Ali, Bhaktideva nije imao moć mijenjanja svoga oblika pa nije mogao ući u bunar da bi se napio vode. Zato je on sjeo pored bunara i počeo s ljubavlju kontemplirati o Bogu. Dok je on tako kontemplirao o Bogu, voda je počela istjecati iz bunara. Kada je osjetio da mu nešto dodiruje stopala, otvorio je oči i vidio da se razina vode u bunaru podigla da bi on mogao ugasiti žeđ. Jnanadeva je trebao promijeniti svoj oblik, ali Bhaktideva nije imao potrebe da to učini. Čim je usmjerio svoju ljubav prema Bogu, sve što je trebao, trkom je krenulo prema njemu. Nema ničega što bi bilo veće od predanosti.

Simboli božanskosti

PRIČA O TRAYEE BRINDAVANU

Bishu Prusty

Postoji prekrasna tajna vezana uz „Trayee Brindavan”, Bhagavānovo boravište u Bengaluruu. Sve što je vezano uz tu građevinu, pomnoženo je s 9. Na prvom katu te zgrade nalazi se 9 soba, atrij tê građevine mjeri 18 stopa (šest metara), na vrhu građevine je 18 lotosa, a čak je i vanjski promjer te svete zgrade 54 stope (18 metara).

Bhagavān je ovaj sveti dom darovao čovječanstvu 26. travnja 1984. godine. Prije toga, na tom je mjestu bila je zgrada iz britanskog razdoblja koju su obično nazivali “Stari bungalov - Old Bungalow“. Svami je tamo počeo odsjedati još početkom 1964. godine.

Otada Mu je Raj Mata iz Nawangara, gorljiva Bhagavānova poklonica, upućivala molitve za izgradnju nove zgrade. Njezine su se uporne molitve nastavljale tijekom 1960-ih, 1970-ih i tijekom prve polovine 1980-ih godina. Na kraju je, 1983. godine, Bhagavān pristao na njezin zahtjev i zadužio nju neka rušenje „Starog bungalova“ povjeri inženjeru, gospodinu Vimalanthanu.

Oduševljen prilikom da služi Bhagavāna, on je bio spreman napustiti svoj posao u uglednoj tvrtki još 1969. godine (tada je imao samo 26 godina) da bi svoj život posvetio Njegovoj misiji. Ali, tada mu Svami nije dopustio da to učini. Njegove neprekidne molitve Svamiju, koje je upućivao tijekom 10 dugih godina, bile su uslišane 1980. godine. Bhagavān mu je dao dozvolu da napusti svoj posao, ali mu nije povjeravao nikakav zadatak. Tri je godine on bio u ašramu čekajući priliku za služenje. Taj je trenutak došao u ljeto 1983. godine kada mu je Svami povjerio zadatak da sruši „Stari bungalov“.

Gospodin Vimalanathan posvetio se povjerenom mu zadatku s krajnjim štovanjem svakog centimetra toga svetoga mjesta. Zgrada je rastavljena ciglu po ciglu, tako

da ničija stopala nisu stajala na njezinim zidovima. Svaka je cigla zasebno izvađena i sve su bile uredno poslagane. Tijekom rušenja, gospodin Vimalanathan je grafička izvješća o izvođenju poslova slao Bhagavānu koji je bio u Puttaparthiju. Svami je bio jako zainteresiran za te slikovne prikaze pa je jednom, čak i prije nego što je Vimalanathanova supruga stigla u Puttaparthi s tim papirima, gospodin Kutumba Rao, tajnik ašrama, čekao da bi ju presreo i od nje uzeo te crteže, iako gospodin Vimalanathan nije nikoga obavijestio o dolasku supruge. Izraditi ta izvješća nije bilo lako jer je gospodin Vimalanathan u to vrijeme morao putovati 36 milja (oko 58 kilometra) do grada Bengalurua samo da bi napravio fotokopije. On je želio učiniti najbolje za Bhagavāna i Svami je stvarno lijepo nagradio njegovu odanost. Kada je zemljište bilo očišćeno i poravnano, Bhagavān je gospodina Vimalanathana uključio i u izgradnju nove zgrade. Radio je zajedno s ostalim starijim inženjerima iz Zaklade (Trust).

„Naučio sam jako puno tijekom toga razdoblja”, prisjeća se gospodin Vimalanathan i priča nam neke od događaja. „Jedne je večeri Svami neočekivano došao na gradilište i prošao cijelim prostorom. Prije nego što je otišao, nježno mi je rekao: 'Nemojte ništa bacati. Iskoristite sav beton koji ste zamiješali. Sutra će se sve stvrdnuti.' Nisam razumio o čemu govori. Kada sam kasnije to provjerio s glavnim zidarom, on mi je povjerio da je sakrio nešto betonske smjese (za sutra) jer je toga dana želio ranije otići s posla. Budući da se ta (stvrdnuta) smjesa ne bi mogla upotrijebiti sljedećeg dana, bila bi bačena. Svami je uvijek naglašavao da ne smijemo rasipati novac poklonika.

Bhagavānova pažnja koju je posvećivao svakoj i najmanjoj pojedinosti, svima nam je koristila kao otkrivenje. Na primjer, kada smo ličili zaštitni zid *Trayee Brindavana*, Svami je predložio da iskopamo 15 do 20 centimetara zemlje i oličimo i taj dio zida jer će tijekom razdoblja monsuna najvjerojatnije toliko zemlje biti otplavljeno pa donji dio zida neće lijepo izgledati.

Iako nas je fizički vodio kroz sve i Njegova nas je nevidljiva ruka štitila u svakom trenutku, kada smo zidali sobe na drugom katu, nesretnim je slučajem mladi radnik pao sa skele, s visine od oko 4 metra. Kada je pao na zemlju, ostao je nepokretno ležati. Svi smo se bojali najgoreg. Nekako smo ga uspjeli staviti u automobil i

odmah prevesti u Sri Sathya Sai General Hospital. Nakon 2-3 sata, on se iz bolnice vratio pješice kao da mu se ništa nije dogodilo! Sljedećeg jutra Svami je poslao vibhuti i posvećenu hranu – *prasāda* s porukom: 'Zamolite ih neka budu oprezni'. Bilo je puno ovakvih slučajeva.

Kada smo završili vanjske radove i krenuli na unutrašnje uređenje, nove lekcije koje smo dobivali od Bhagavāna bile su, u najmanju ruku, jako dirljive. Prvo, mi smo željeli znati koja će od soba na drugom katu biti Njegova spavaća soba. U tu svrhu izradili smo 2D model u kojem je bilo moguće pomicati razne dijelove drugoga kata. Željeli smo da nam Bhagavān kaže gdje bi On želio da bude Njegova soba. Ali, Svami je bio toliko uzbuđen time kako je model funkcionirao da se samo igrao njime rotirajući svaki dio, kao zaigrano dijete, tako da nam nikada nije otkrio ono što smo željeli saznati.

Na kraju se umiješala Raj Mata i donijela svoju škrinju s blagom u kojoj su bili skupi ukrasi za Svamijevu kupaonicu i spavaću sobu: pozlaćeni tuševi, pozlaćene slavine, moderan jacuzzi, tuš kabina i još puno toga. Svami je sve to glatko odbio govoreći: 'Čemu kada za kupanje? Što ćete u nju staviti? Zašto pozlaćene slavine? Je li voda koja prolazi kroz pozlaćene slavine drugačija?' Na veliko razočaranje Raj Mate, Bhagavān se odlučio za standardni umivaonik i običnu pocinčanu slavinu.

Ali Raj Mata nije odustajala. Željela je smjestiti veliki krevet, kraljevskih razmjera, u spavaću sobu za Bhagavāna. Ponovo se Svami umiješao i upitao: 'Jesi li ti vidjela kako ja izgledam? Zašto mi treba tako veliki krevet?' On čak nije želio ni klima uređaj pa smo trebali biti zadovoljni postavljanjem samo običnog ventilatora i jednostavnog stola za Njegovu sobu. Istinu govoreći, na djelu smo vidjeli ono što Svami misli kada kaže: 'Moj život je moja poruka.' To je naše oči ispunilo suzama i naučilo nas kako bismo trebali živjeti svoj život.

Kada je došlo vrijeme svečanog otvorenja, Bhagavān je promišljao o raznim imenima - 'Satyam', 'Śivam', 'Sundaram' i tako dalje. No, Svamijevo boravište u Mumbaiju nazvano je 'Sathyadeep', Njegov dom u Hyderabadu je 'Śivam', Njegov hram u Chennaiju je 'Sundaram'. Na kraju je Bhagavān objavio: 'Ovaj novi hram zvat će se *Trayee!*'

'Trayee' je stvarno stjecište 'Sathyam', 'Śivam' i 'Sundaram' jer ova zgrada ima ljepotu lotosovih latica Sathyama, ovdje se svakoga dana iskazuje štovanje trostrukom lingamu - *trayīśvara* kao i u Śivamu i, isto kao i u Sundaramu, nije samo lijep pogled na nju, već ona zrači svojom nesebičnošću i požrtvovnošću.

Trostruko – *trayī* znači i Vede – Ṛg, Yajur i Sāma. To je i jedno od imena Božanske Majke kao što je to opisano u djelu *Lalitā sahasranāma*. Dakle, to je boravište Jednoga koji je izvor sveg znanja, sve mudrosti, sve moći, sve ljepote i sve slave.

Kada je Bhagavān svečano otvorio ovaj dom presijecanjem vrpce i otkrivanjem natpisne ploče na kojoj je pisalo „Trayee Brindvan“, skupina novinara tražila je od Njega da im, povodom toga, kaže poruku. Svami se slatko nasmijao i rekao: 'Vaša radost je moja radost.' On im je rekao da je ova zgrada nastala iz ljubavi i predanosti brojnih predanih poklonika koji su radili u tišini i marljivo, kao majmuni u Rāminoj vojsci.

Toga dana nahranjeno je na tisuće ljudi, a starijim osobama i osobama s fizičkim poteškoćama podijeljena je odjeća. Večer 26. travnja 1984. godine bila je obilježena produhovljenom poklonstvenom glazbom. Kako je lotosno boravište Gospoda procvalo, stotine se srca rascvjetalo.

Ovoga mjeseca „Trayee Brindavan“ obilježava svoju godišnjicu i nastavlja povezivati, preobražavati i pročišćavati živote duhovnih tražitelja.

Da biste pogledali “Prasanthi Chronicle”, video u kojem je prikazan Trayee Brindavan, posjetite YouTube Channel – Sri Sathya Sai Official –

<https://www.youtube.com/watch?v=zHnKgA9xXIQ>

PROSLAVA VELIKE ŠIVINE NOĆI - ŠIVARĀTRI U PRASANTHI NILAYAMU

Izvješće

Duboki poklonstveni žar obilježio je proslavu svetog blagdana velike Šivine noći – *śivarātri* u Prasanthi Nilayamu. Proslava je započela izvedbom poklonstvene glazbe „Śiva Aradhana” u 8.20 sati 11. ožujka 2021. godine. U izvedbi su sudjelovali članovi Prasanthi Bhajan Group, a program se sastojao od izgovaranja svetih stihova i hvalospjeva – *stotra* te poklonstvenih pjesama da bi se umilostivio Gospod Śiva i Bhagavān Sri Sathya Sai Baba. Neke od skladbi koje su bile izvedene tijekom ovog programa, uključivale su hvalospjeve – *stotra*: Bilvashtakam, Lingashtakam, Sivashtakam i poklonstvene pjesme „Subah Subah Le Sivaka Naam – Izgovarajte Śivino ime”, „Sai Madheva”, „Om Namah Śivaya”, „Devadi Deva Sada Śiva – Śiva, Bog nad bogovima”. Produhovljena izvedba tih pjesama, melodija i glazba koje su zadivile sve okupljene, predstavljale su veličanstveni početak proslave *Śivarātrija* u Prasanthi Nilayamu. Slijedio je program bhajana koji je završio izvođenjem aratija.

Večernji dio programa proslave *Śivarātrija* započeo je u 16.20 sati obrednom povorkom u kojoj su Saīśvara lingam i Bhagavānov baldahin preneseni iz mandira za pjevanje bhajana u Sai Kulwant dvoranu uz zvukove Nadaswaram glazbe, pjevanje Veda i bhajane. Nakon što je lingam smješten na ukrašeno postolje koje je posebno za tu prigodu bilo postavljeno ispred posljednjeg Bhagavānova počivališta – *samādhi*, nastavilo se s obrednim kupanjem lingama – *abhiṣeka saīśvara* koje su započeli svećenici uz pratnju zvukova svetih vedskih mantri. Obredno kupanje – *abhiṣeka* lingama obavljalo se s 18 sastojaka. Neki od njih bili su: skuta, med, mlijeko, šećer i vibhuti. Dok su svećenici izvodili obredno kupanje – *abhiṣeka* koristeći tē sastojke, komentari na engleskom jeziku i na teluškom objašnjavali su njihovo značenje. Nakon što je završeno obredno kupanje

– *abhiṣeka*, lingam je bio lijepo ukrašen i izveden je arati. Slijedilo je 108 izgovaranja imena Bhagavāna – *bhagavāna aṣṭotaraśatanāmāvali*. Obred kupanja – *abhiṣeka* završio je ponudom bogoštovnog obreda – *pūjā* i aratija lingam u i Bhagavānu. Nakon toga je sveta voda od kupanja – *abhiṣeka* bila poprskana po poklonicima u Sai Kulwant dvorani.

Poklonici su nakon toga bili blagoslovljeni božanskim govorom Bhagavāna u kojemu je On govorio o značenju Śivarātriya i naglasio potrebu za pravom predanošću. Dajući primjer ptice *chatake* koja vodu pije samo izravno iz oblaka, Bhagavān je pozvao poklonike da razviju pravu predanost i ljubav prema Bogu. Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „Hey Siva Sankara Namami Sankara Siva Sankara Shambho”. Ovaj bhajan kojega je otpjevao Bhagavān, obilježio je početak pjevanja bhajana povodom Śivarātriya. Bhajani su odzvanjali dvoranom od 18.00 sati navečer do 20.00 sati. Značajan broj poklonika sudjelovao je u pjevanju bhajana uz primjenu mjera propisane distance. Na završetku pjevanja bhajana poklonici su imali daršan posljednjeg počivališta – *samādhi* Bhagavāna.

Program pjevanja bhajana povodom Śivarātriya 12. ožujka 2021. godine, započeo je u 4.30 sati, a završio je u 6.00 sati dvama bhajanima „Siva Siva Siva Shambho, Hara Hara Hara Shambho” i „Hey Girdhara Gopala” koje je Svojim zlatnim glasom otpjevao Bhagavān. Po završetku pjevanja bhajana, povodom proslave Śivarātriya, posvećena hrana – *prasāda*, koja se sastojala od riže s tamarindom i slatke riže, bila je podijeljena svim poklonicima.

Božansko, koje je latentno, učinite vidljivim

Poklonik Božji – bhakṭa koji želi biti iskren, treba vježbati stalnu budnost i disciplinu da bi cijelo vrijeme bio u božanskoj prisutnosti. Bog koji sada boravi u vašoj svijesti, treba biti prepoznat i oživljen tako što će svako vaše djelo odražavati božanski sjaj. Vyakṭa znači vidljiv, pojedinca se na sanskr̥tu naziva vyakṭi jer je on taj koji božansko, koje je latentno, treba učiniti vidljivim.

– *Bhagavān Sri Sat̥ya Sai Baba*